
S U F L E T
O L T E N E S C
CULEGERI ȘI CERCETĂRI FOLKLORISTICE

*Balade
Strigături
Credințe*

ANUL I

SEPT. OCT.

No. 6—7.

1927.

SUFLET OLTENESC

ANUL 1

Sept-Oct. 1927

No. 6-7

SPRIJINITORII NOȘTRII

D-nu Doctor C. Tănăsescu Plenița	1000 lei
D-nu Valerie Dragomir, deputat, Plenița	1000 lei
D-nu Fr. Horak, Craiova	500 lei

Balade

VOICHIȚA

Într'o gură de vale
Mie mi se pare
Că e o casă mare
Cu nouă celare
Cu ferestre în soare
Cu gura la vale,
Dar în ea cine ședea ?
— Voicu și cu Voichita
Cea maică bătrână
Cu burta săină,
Cu păr de cămilă,
Cu doi dinți în gură
Și ea că avea
Nouă feciorei
Puișori de smei
Și cu Voica zece
Care mii întrece

Trecea ce trecea
Voichiță-i îi venea
Dalbi împețitori
Din 9-lea țări
Despre Nadolii
Ce ale țări pustii.
Măicuța nu vrea
Pe Voichița s'o dea
Constantin ce zicea
— Mamă, mama mea
Dă-ți pe Voichița
Fecioreaua ta
Surioara mea
Vremea i-a venit
De căsătorit.
Maicăsa îl asculta
Pe Voichița o da
Ciuma că venea
Casa le-o lovea
Si pe toți îi omora
Da maică-sa rămânea
Și Sf. Joe ciobul în mână lua
Și la tămâiat pleca
Și pe toți mi-i tămâia
Si pe toți îi comânda,
La Constantin ajungea.
Constantine matca mea
Ci de fer și oțel
Să putrezească
Si el trupușorul tău,
Pân mi-ai aducea
Pe Voichița,
Surioara ta.
D-zeu că vrea
Pământul crăpa
Si el se'ntrupa

Tronușorul lui
Negru călușel
Pânzișoara lui
Ibânca calului;
Pedeceaua lui
Frâul calului
Încăleca
Se înălța,
Si sbura
Prin negru întuneric
Prin sfinte biserici
La Voica ajungea
In horă jucând
Peschile împărțând
Dar el, ce făcea
In horă se prindea
Lângă Voichiță
Dar ea ce zicea
Voinice, voinice
Ce minte te ajunge
Lângă mine te prinde
Că am nouă cumnăței
Puișor de smei
Și eu ce sunt zece
Care și-i întrece
Și noi suntem nouă
Si cu Voica zece.
Voica sora mea
Eu sunt nenea-l mare
Cu bărbia mare
Și cu mintea întreagă
Dacă-mi ești neică
Unde ți-e barba ?
O duc la mormânt
Sub negru pământ.

Vorba isprăvea
Pe Voica o luă
Se'nălța și sbura
Prin negru întuneric
Prin sufinte biserici
Cântau păsărele
Stând pe rămurele.
Cine a mai văzut,
Cine a pomenit,
După mort pe viu
la'uzi maică auzi,
Ce s'aude ?
Alea's păsărele
Cântă'n versurile
Păcatele mele.
La maică-sa ajungea
La uşe bătea,
Mamă, mama mea
Descuie uşa
Na-ți pe Voichița
Fecioaraia ta
Sorioara mea
Fugi ciumă deaci
Nu mă ispiti
Că așa m'ai ispitit
Până 'ma isprăvit
Că de azi pe mâine
Să mă iei și pe mine
Voica sora mea
Strigă aicia
Ce striga, striga
Inele din degete Scotea,
Pe fereastră le arunca,
Maica-sa le cunoștea.
Ușa îi descuia

Și'n prag se 'ntâlnea
Și se îmbrățișa
Așa se știa
De s'a pomenit
Cât soare va fi,

VOCHIȚA
VARIANTA

Fost'a măre odată,
O mamă lăudată.
Cu casă de peatră.
Cu porți de fer,
Cubrăvi de oțel,
Nouă feciorași avea
Ciuma din ei că mânca
Nu-i mai rămânea
Decât Voichița
Și Gin Constantin
Copil mijlociu
Multă vreme nu trecea
Ciuma iarăși că venia
Multă lume prăpădea
Ba și Constantin zăcea
Betejit că rămânea
Voichița mare creștea
Peșitori la ea venia
Veneau peșitori din sat
Maica lor că nu o dat
Căci zicea că nu-i de dat
Veneau peșitor din țară
Peste mări peste hotară

—„Nu dau eu pe Voica
Că Voica nu'mi-e de dat
Numi-e nici de măritat“
Constantin că se gândea
Și maică-sa răspundea
„Auzi maică Dumneata
Hai să dăm noi pe Voica“
—„Dar cum Gine so dăm
Și așa s'o înstrăinăm
Că-i cale tare departe
Maica nu poate străbate
—„Maică, măiculița mea
De ti-oi fi doru de ea
Eu calul l'oi înșăla
Pe voichița ți-oi aducea
Pe iarnă de nouă ori
Ca-s mai multe sărbători
Iar vara numai
Că mi-i doru
— „De n'o fi Gine așa
Să știi că te-oi blestema
Cu blestemul cel mai greu
Ce l'a lăsat Dumnezeu“
Apoi ei se pregătea
Pe Vochița că dădea
Nuntă mare că făcea
Tot satul se 'nveselea
Multă vreme nu trecea
Ciurma iarăși năvălea
Multă lume secera
Ba și Constangin murea
Iar mumă-sa rămânea
Ca și cucul singurea
Numai cu cărămidn'n vatră
Și cu mățișorul în casă

— „Constangine, C-tangine
Copil mijlociu
Domnu să nu te ierte
Pământul să nu te rabde
De mine să fi blestemat
Că singură m'ai lăsat
Numai cu cărămida'n vatră
Și mățișoru'n casă"
Dar voi ! de mult plâns
Blestemul s'a prins
Domnul nu-l ierta
Pământul nu-l răbdă
Lutul afară mi-l izbea
Și ce mi-se făcea ?
Din sicriul lui
Trupul calului
Din crucița lui
Șeaua calului
Propriile lui
Frâul calului
Apoi el încălecă
Și la drum mise pornea
De o pădure dădea
De păduri albe
Tot cu păsări albe
Pe unde trecea
Păsările cânta
Țuțur liu-ului
Merge mort la viu
Apoi el mergea
Codru străbătea
Iată că dădea
De păduri tot roșii
Tot cu pasări roșii
Pe unde trecea

Păsările cânta:
Țurliu uliu
Merge mort la viu
Iarăși mai mergea
Codrul că trecea
La altul ajungea
Cu păduri tot negre
Tot cu pasări negre
Pe unde trecea
Păsările cânta
Țurliu—uliu
Merge mort la viu
Iar el că mergea
La soră ajungea
Și el c'o găsea
La masă stând
Bând și petrecând
Ea când l'a văzut
Și l-a cunoscut
Basma că și-a scos
Pe ochi că la șters
Și la sărutat
Și l'a întrebat:
— „Gine, Constangine
Ce doru-i de tine
De tu ai venit
Și aici m'ai găsit“
— „Eu deaia am venit
Că m'am legătuit
Către maica mea
Să te duc la ea“
— „Stai frate oțără
Fără zăbovire
Să 'ntreb pe bărbat
Și să-i spun curat

Cai venit la mine
Ca să merg cu tine“
Iar dacă 'ntreba
El îi răspundea
— „Du-te draga mea
Tu la maică-ta“
Ei apoi plecau
La codrii ajungeau
La păduri negre.
Tot cu pasări negre
Pe unde treceau
Pasărilor cântau:
Țurliu—uliu
Duce mort pe viu
Apoi ei mergeau
Codrii străbăteau
Până ajungeau
La păduri tot roșii
Tot cu pasări roșii
Pe unde mergeau
Pasărilor cântau;
Țuțurliu—uliu
Duce mort pe viu
Ei că mai mergeau
Prin Păduri treceau
Prin păduri tot albe
Tot cu pasări albe
Pe unde treceau
Pasărilor cântau
Țuțurliu – uliu
Duce mort pe viu
Voica întreba
Lui Gin că-i zicea:
— „Spune frate dragă“
Voica mi-l întreabă
De aste păsărele

Ce cântă cu jale
— „Draga sora mea
Gin că mi-i zicea
Aslea nu-s păsărele
Ci sunt sufletele
Păsărele albe sunt
Cari or murit
Luminați
Cuminecați
Cu popă și cu lumină
Și cu slujba cea creștină
Păsările roșii sunt
Cari or murit
Tăiați ori împușcați
Și sângerăți
Păsările negre sunt
Cari or murit
Fără popă, fără lumină
Fără slujba cea creștină“
— „Bine frate dragă
Voica iar în rea bă
Dar cântecul lor
Cu jale și dor
Țuturliu-ului
Duce mort pe viu
Ce înseamnă oare
Scumpe frățioare ?“
— „Draga sora mea
Gin că-i răspundea
Așa-i cântecul lor
Cu jale de dor
Toamna și primăvara
Când își schimbă
Ei iarăș mergeau
Până ajungeau
În valea frumoasă

Aproape de casă
Gin în loc stătea
Si Voică i zicea:
— „Dute sora mea
Tu ia maica mea
Si de te-o 'ntreba
Unde am rămas
Să-i spui ca am rămas
Din sus de islaz
Calul să mi-l pasc
Voica că pleca
Ion Gin ce făcea ?
În groapă intra
Groapa s'astupa
Voica se ducea
Acas` ajungea
In uşă bătea
— „Maică, maica mea
Deşchide uşiţa
C`a venit vochiţa“
— „Du-te, dute ciumă rea
Pleacă dela casa mea
Că nu eşti tu vochiţa
Iar dacă tu eşti Voica
Spune cu cine ai venit
Drumul de ai găsit ?“
— „Scumpă maica mea
Voica-i răspundea
Am venint cu Gin
Copil mijlociu
— „Vai ursito ne'ndurată
Mult am fost blestemată
Du-te, dute ciumă rea
Pleacă dela casa mea“
Voica iarăşi se ruga;
— „Maică, măiculiţa mea

Deschideți ușa oțără
Să bag numai o mână
Stii la deget mititel
Am avut și un inel“
Maică-sa se îndura
Ușa nițel deschidea
Inelul îl cunoștea
Apoi ușa deschidea
Pe Vochița mi-o vedea
Mi-o vedea mi-o cunoștea
Că era fetita s'a
Apoi ea o săruta
Pân' pe loc de dor murea

VOICA
VARIANTA

Foaie verde trei migdale
Zăresc neică colea 'n vale
De o căscioară mare
Cu nouă celare
Cu ferești în soare
Da`n ea cine ședea
O maică bătrână
Cu doidinți în gură
Cu brâul de lână
Dar ea că-mi avea
Nouă feciorei
Puișori de smei
Și cu Voica zece
Care mi-i întrece
Voică i îi venea
Pețitori de peste Jii
De peste nadolii
Unde a cântat cucu 'ntâi

Dar e Constantin
Legăior din plin
Cel cu barba neagră
Si cu mintea'ntreagă
Mamă-si zicea:
— „Mamă, mama mea
Dăio pe Voica
Că e ți-oi aduce-o
Vara de trei ori
Iarna de cinci ori
Pe an de opt ori
Că sunt sărbători"
Mamă-sa asculta
Pe Voica o da
Constantin murea
Pe Voica n'o aducea
Mamă-sa mi-l blestema
Constantin nu s'odihnea
Mama-sa așa-i zicea:
— „D'eoleo Constantine
Să nu' ți fie bine
Să nu putrezești
Să nu mucezești
Că de mine ai stat
Pân' pe Voic'am dat"
El de vedea ce vedea
Nu putea se odihnea
D'un înger sfânt se ruga
Un cal bun că-și închinga
Pânzișoara lui
Ibânci calului
Piedeceaua lui
Frâul calului
Încăleca și pleca
Si la Voica ajungea

Voica atunci nuntea
Timp de nouă ani era
El mergea
Frică n'avea
Și lângă ea se prindea
Dar Voica cum îl vedea
Din gură așa-i zicea:
— „Dar ce curaj avuși
Lângă mine te prinsăși
Că am nouă cumnați
Ca niște câini turbați
Și nouă cumnățele
Ca niște cățele“
Dar el că-i zicea
— „Voică sora mea
Nu te spaimânta
Că sunt Constantin
Legăior mamei din plin
Cel cu barba neagră
Și cu mintea'ntreagă
Și eu am venit
La mama să te duc“
— „Frate dacă ești
Dacă ești neica
Unde'ți este barba“
— „Barba mi-am lăsat-o
Odor la mormânt
Pân' pe tin`te duc“
Ea așa de auzea
Frate ce bine-i părera
Constantin atunci o lua
Și la cer cu ea sbura
Prin rai cu Voica trecea
Și păsărele cânta
„Cine a mai văzut

Să ducă mort pe viu
Dar Voica auzea
Și îl întreba
— „Daole neică Constantine
Unde mă duci tu pe mine
Că eu aud păsărele
Cum cântă pe rămurele
— „Alea's păcatele mele
Și cu blestemele grele
Cu Voica mergea
La fereastra mamă-sa
El frate când ajungea
Din gură așe zicea:
— „Mamă, mama mea
Deschide ușa
Că ti-am adus pe Voica
Dar mamă-sa ce zicea
— „la fugi moarte de-acia
De nu mă mai ispiti
Că m'ai ispitit
Pân'mai isprăvit
De azi până mâine
Mă iei și pe mine“
El de auzia
Inelu-și trăgea
Pe fereastră-l arunca
Și mamă-sa de-l vedea
Mamă-sa mi-l cunoștea
Și ușa mi-o deschidea
Pe Voica o îmbrățișa
Stei de chiatră se făcea
Și Constantin îmi pleca
Și-atuncea el putrezia

VOCHIȚA

Pe o gură de vale
Pe buhaț de mare
Este-o casă mare
Cu nouă celare
Cu nouă umbrare
Cu ușile'n vale
Cu ferestre în soare
În casă cine șade
Cea mamă bătrână
Cu doi dinți în gură
Cu brăul de sârmă
Că ea că și are
Nouă feciorei
Cu Voichița zece
Care și-i întrece
Care e mai mare
Din și Costandin
Feti Costandin
Cel cu barba neagră
Si cu mintea'ntreagă
Feti Constantin
Legăior copil
Iar la ei venea
Negri negustori
Dalbi împețitori
Dincolo de mare
Dintre țări pustii
Cele nadolii
Iar ei că cerea
Să de pe Voica
Mamă-sa nu vrea
li părea rău de ea
Când mamă-sa vrea

Voichița nu vrea
Până când venea
Din și Costandin
Legăior copil
Mamă-sa zicea
Mamă mama mea
Dă pe Voichița
Vremea i-a venit
De căsătorit
Eu că mă oblig
Că eu ți oi aduce-o
Vara de patru ori
Iarna de cinci ori
Vara-i călduroasă
Iarna-i friguroasă
Mă-sa'l-asculta
Pe Voica o da
Pețitori o lua
Cu Voica pleca
Într'ale țări pustii
Ce ale Nadolii
În urma ei venia
Ciuma grabnica
Pe toți îi omora
Mamă-sa rămânea
De mi-i tămâia
Într'o sfântă Joia
Ciobul în mână că-și lua
Pleca de mi-i tămâia
Li lua pe toți la rând
Și de stâlp că se răsma
Și ea că mi-i jelea
Și mi-i tămâia
La Din ajungea
Nici nu-l tămâia

Și mi-l blestema
Că n'auzi tu Dine
Dine Gostandine
Legăior copile
Darar Dumnezeu
Ferul și otelul
Să mi putrezească
Și să ruginească
Dar trupușorul tău
Să nu mucezească
Să nu putrezească
Că tu te-ai tinut
Pe Voica mi-ai vândut
Si te-ai obligat
Că tu mi-o aduci
Vara de patru ori
Iarna de cinci ori
Domnul auzia
Cum îl blestema
Pe Din îl întrupa
Tronul că mi-l făcea
Pânza la ibănici calului
Chedicuța lui
Frâul Calului
Mormântu-l crăpa
Și Din că ieșea
Pe cal încăleca
Și el că se ducea
Prin negurile întunerici
Prin sfinte biserici
Până mi ajungea
Tot la Vochita
Când el ajungea
Nunta ei juca
Peșchiri împărțea

Dar Din se ducea
De mână o lua
În horă juca
Dar ea ce zicea:
— „Măi tu băiețele
Măi tu voinicele
Ce milă te ajunsă
Ce dor te cuprinsă
Cum descălecași
În horă jucași
De mână mă luași ?
Că eu că mi-și am
Șapte cumnaței
Puișori de smei
In timp ce te-o vedea
Ei mi-te-o tăia
Iar Din ce zicea:
— „Că și noi suntem
Nouă feciori
Puișori de smei
Cu Vochița zece
Care și-i întrece
Voică sora mea
De ce mi zici așa ?
Că eu sunt neica
Neica Constantin
Legăior copil
Cel cu barbă neagră
Și cu mintea 'ntreagă
— „Dacă ești neic
Unde ți-e barba“ ?
— „Barba am lăsat
De unde am plecat.
Odor la pământ
La dalbul mormânt“

De stâlp se răsma
El mâna pune
Tot pe Voichița
Pe cal o pune
— „Voică sora mea
Aide-ți la mama
C'așa mie vorba“
Cu Voica pleca
Prin negre întunerici
Prin sfinte biserici
Pe unde trecea
Păsările cânta
Și ciripăia:
— „Unda s'a văzut
Și s'a pomenit
Să ducă mort pe viu“
Iar Din ce zicea:
— „Taci Voichiță taci
Ale păsărele
Stau pe rămurele
Cântă viersurele“
Înainte mergeau
Până ajungeau
Tot la mama sa.
In cumpănă din noapte
La ușe mergea
La mă-sa striga
— „Mamă, mama mea
Scoal 'na pe Voica
Măsa auzea:
Din gură zicea:
— „Fugi sâlo de aici
Sâlo, samodivo
Că m'ai ispitit
De m'ai isprăvit“

Dar el ce zicea
— „Voică sora mea
Bate aicea
Descuieți ușa
Că eu că mă duc
Cal să-mi priponesc
Trup să-mi odihnesc
Voica rămânea
La mamă-sa striga:
— „Mamă, mama mea
Descuie ușa
Că eu sunt Voica
M'adusă neica
Fecioreana ta“
Măsa auzea
Din gură zicea;
„ — Dacă ești Voica
Dă-mi veriga ta
Micul inelaș
Dela logonaș
Eu l-oi cunoștea
Ușe o descuia“
Voica se ducea
Inelul trăgea
Pe fereastră îl da
Ea îl cunoștea
Ușa descuia
În cârligi se întâlnea
Si se săruta
Domnul le vedea
Si mi le sleia
Stei de piatră le făcea.

MIRCEA.

Devesel zic foae creață
Dela alba tinereață
Pân'la frânta bătrâneățã
N'am dobândit fiu la brațã
Si la frânta bătrâneățã
Am dobândit fiu la brațã
Joia mi l-am căpătat
Vinerea l-am botezat
Sâmbătă l-am logodit
Duminecă l-am nuntit
Si Luni ordio mi-a venit
Ordin dela 'mpărăție
Să dau fiu la miliție
Mircea-l meu când a plecat
Soțâii vorbă a lăsat
Noua ani să-l aștepte
Nouă ani și nouă zile
Nouă ani dac'o trecea
Să samene busuioc
Pe nouă vetre de foc
Dac'o răsări frumos
Să știi că sunt sănătos
Dac'o răsări pălit
Să știi că m'am prăpădit
A Presădit busuioc
Busuiocu n'a răsărit
El a răsărit frumos
Mircea era sănătos
La socru-său se ducea
Si din gură așa-i zicea:
— „ Taică busuiocu e pălit
Eu mă duc să mă mărit
Că Mircea s'a prăpădit“

Ea plecă
Se mărită
Dar moș bătrân ce făcea
Săpoiul 'n mână lua
Si la vie că pleca
Si la rădăcină-i da
Peste gard mi-o arunca
Scotea mereu și plângea
Și taia dela tulpină
Se usucă din rădăcină
Că n'avea cui să rămână
Sta struguri atârnați
Si peste gard aruncați
Ca țigani spânzurați
Scoțând și plângând cu jale
Se uită pe drum la vale
Venea un voinic călare
Calul albu de drumuri
Voinicul negru de gânduri
Venea la vie ajungea
Și din gură-l întreba
— „Ce faci moșule
— „Scot via din rădăcină
Să usuce din tulpină
Că n'are cui să rămână
Am avut d'un fecioraș
Mi-l-a luat la călărași
Am rămas cu noru-mea
Astăzi e nunta la ea“
— „Lasă moșule via
Si aid să-i vedem nunta“
Ala era Mircea
Moșneagul nu-l cunoștea
La nuntă când ajungea
Lega calul de gard

Intra'n casă nechemat
Sta la masă nerugat
Bea paharul neînchinat
Si din gură așa zicea:
— „Aduceți mireasa 'ncoa
Ca să-i dăruiască ceva.
Inelul din dești trăgea
Si 'n pahar mi-l arunca
la mireasă, ia de bea
Ea lua pahar și bea
Si inelul cunoștea
Si la oameni le zicea:
— „Beați oameni da nu
prea beați
Și de drum vă căutați
Căci mia venit soțâia
Din copilăria mea“
El atuncea o 'ntreba
— T u ce vrei? moarte 'n-
tunecată
Ori viață luminată
Ca să mai trăim odată

Strigături

Ma făcut mama băiat

M'a făcut mama băiat
Joc în picioare supat
Cu ciumagu ridicat.

Braniște Mehedinți.

Joacă lele ce ai juca

Joacă lele ce ai juca
Că cămașea nu ie a ta
Că este-a surori-ta
Când te-ai duce ți-o ia

Nu te uita că joc rău.

Nu te uita că joc rău
C' așa joacă neamul meu
Dac'ar fi jucat mai bine
M'ar fi'nvățat și pe mine

Verbița-Dolj

Cine prinde hora'n drum ?

Cine prinde hora'n drum ?
Un nărod și c'un nebun.

Hai, Hai, Hai, picioare moi.

Hai, Hai, Hai, picioare moi
Ca dat dracu peste voi.

Bate-mă Doamne cu bâta

Bate-mă Doamne cu bâta
Nu mă bate ca urâta

Cu urâta satului
Cu propteaua gardului

Frunzuliță două pae,
Frunzulița două pae
Dați-i drumu la bătae

Cine joacă batista.
Cine joacă batiste
Sărutai-aș gurița
Sara și dimineața

Pune-o jos, pune-o jos
Si sărut-o cu folos

Vârtopu-Dolj

Păza rața la picioare.
Păza rata la picioare
Că te mușcă și te doare

Vârtopu-Dolj

Cine'n horă n'o juca.
Cine'n horă n'o juca
Să-i moară ibomnica
Să vie să-i dau pe a mea
Că ie 'naltă și subțire
Și la trup făcută bine

Gubaucea-Dolj

M'as ducs si eu la nuntă
Dar mi-e nevasta urâtă
Si mă uit la nătărie
Cu zambile după iei.

Sus opincă.

De junincă
Că te ajunge-a de purcică.

Dragă mi-e fetița 'naltă

Dragă mi-e fetița 'naltă
Că-mi dă gura peste poartă
Dar mai dragă a scundică
Că rămă ca o purcică
Si doboară gardul jos
Si'mi dă gura cu folos

Călugărei-Dolj

Nu te uita la cojoc

Nu te uita la cojoc
Si te uită cum mai joc

Plenița-Dolj.

la-te de cojocul meu

la-te de cojocul meu
Să mă iau și eu de-al tău

Urātu de e urât

Nici la moară n'are rând
Frumosu de e frumos
Cum ajunge bagă'n coș.

Gvardinița - Mehedinți

Leiliță cu-npunsături

Leliță cu'nsăiuri
Nu mai da cu'mpușături
Că peri tinerică fa
De-odata cu soacra-mea

Gubaucea-Dolj.

Credințe

NEGEI. Ca să scapi de negei, faci o pungă frumoasă în care pui atâtea pietricele câți negei ai. O arunci în drum și cine ia punga, ia și negeii.

NEGEI. Ca să scapi de negei, iei o creacă de alun și crestezi numărând de-a'nderetelea negeii ai de pilda: cinci, patru, trei doi, unu. Dupe ce zici unu, zici: unu, nici unu.

NEGEI. Ca să scapi de negei, iei un băț frumos și faci pe iel atâtea creștături câți negei ai; îl arunci în drum și cine ia bățul, ia și negeii.

FOC. Să nu scuipi în foc, că faci beșici la gură.

DEOCHI. Dacă te miri de mândrețea unui copil, să scuipi pe iel și să zici: Să nu-i fie de deochi.

IGNAT. Când se taie porcii de Ignat, copiii să ung cu sânge pe față ca să fie sănătoși.

PĂRUL. Ca să le crească părul fetelor se ung cu untură de șarpe, da să aibă grije să taie în toată săptămâna din vârful cozilor, că de unde nu i se'ncolăcesc noaptea ca balaurii pe gât și o omoară. Să și zâce la o coadă mare groasă: ce măi balaur de coadă.

FÂNTÂNA. Când urlă fântâna, sau sacă, sau cere cap de om.

BUBAT. Pentru bubat, ie bun ciai de paparoane și de beșina porcului.

CUCII. Când cântă cucu lângă casa unui om, or să mută or moare.

CUCU. Să nu împuști cucu ca ți moare cineva.

Cucu. Cucu a fost slugă la Sântu Pătru și i-a pierdut caii. Sf. Pătru l-a blestemat să strige mereu pe un cal care-l chema cucu și de-atunci cântă iel așa.

Turtureaua. Când te spurcă turtureaua te beși toată vara.

Roșala. Roșala dela roșitul ouălor la Paști să pune în apa găinilor să le meargă bine.

Cioara. Când gărae cioara, gărae or de capu ei, or de-al cuiva.

Scrisa. Vei visa scrisa, dacă-ți pune cineva sub căpătâi dragavei cu sămânță.

Liliac. Dacă dai cuiva să mănânce liliac uscat își pierde mințile.

Mămăligă. E păcat să calci pe mămăligă sau s'o prefaci.

Mort, Mortului pe lumea ailaltă îi vine miros dela pomană.

Pomană. Ce dai de pomană pe lumea asta ai pe-ailaltă.

Deochi. Copilul care a supt dela țigancă nu se deoache.

Scrisa. Dacă-ți pune cineva sub perină, ghiata din piciorul drept cu sare și cu pâine, îți visezi scrisa.

Scrisa. Dacă-ți pune cineva sub cap fân pierdut din car visezi scrisa.

Drum. Când torni mămăliga și crapă faci drum.

Crăciunu. La Crăciun și'n zilele dupe Crăciun, să stea masa tot pusă ca să ai noroc.

Mielu. Dacă te spurcă mielul, ți-e bine tot anul.

Șoarecele. Șoarecele care mănâncă anafură să facă liliac

Scrisa. Dând doarme cineva pentru întâia dată într'o casă, dacă i sa pune ceva de al fetei sau de ai băiatului sub căpătâi, visează scrisa.

Anu nou. În noaptea de anu nou, la miezu nopții, te duci la fântână cu o ulcică și cu un ou. Umpli ulcica cu apă și spargi oul în ea. Dacă ies nește steluțe când spargi oul, ai să ai noroc anul ala.

Anu nou. În noaptea anului nou, fetele pun busuioc afară și dacă'l găesc cu chidă multă pe iel, înseamnă noroc. Băieți dacă le află unde pun busuioc, îl ia și-l înfig în câte o balegă, ca să aibă noroc și mai mare.

Plopșor-Dolj.

Precup. La precup, nu să lucrează pentru vite.

Vaidiei-Gorj

Bojoțălu. Bojoțălu are mumă vitregă și-l dă afară din casă; de-aia răsare iei întâi,

Focu. Focu ie înger ; e păcat să scuipi în iel sau să-l drăcui.

Focu. Cine a ciupit Țiganca, aprinde focu și pe apă.

Deochi. Ca să nu se deoache vitele, li să leagă cate un fir roșu la gât or la coadă (și la coamă).

Nuntă. Când ie să plece la biserică, ginerile îngenunche de picioru al drept și mireasa de amândouă și cer iertare părinților iartă-mă mamă, iartă-mă tată.

Înmormântare. După ce au îngropat mortu să dă de pomană 44 or 24 de pomneți, ca să aibe mortu cu ce plăti cele 44 de vămi până s'ajungă la rai.

Pomneț. Pomnețu *da* să dă *de* pomană ie făcut dintr'un peșchiraș sau o batistuță în care să leagă la un colț un creițar și pe urmă să 'nfășure împrejuru șinei lumânării.

Șoarece. Dacă mănânci de unde a mâncat șoarecile, faci bube la gură.

Mort. Mortului i să leagă o para de deșt ca să aibe cu ce trece vama.

Miel. Dacă ie spurcă miel negru ie semn de pagubă.

Pupăză. Dacă-te spurcă pupăza îți miroasă gura.

Moarte. Când îngenunche boul la nuntă ie sămn de moarte.

Trântitură. Ca să nu faci *trântitură*, când găsește o coroplejniță, o omori cu călcâiu și o joci cu talpele.

Liliac. Dacă s`așează liliacu pe capu cuiva, moare.

Gângăanii Lunea să nu aduci pământ de lipit, că aduci cu iel gângăanii

Rusale La Rusali să poartă la brâu pelin și usturoiu ca să nu te ia din căluși

Mămăliga Cine uită mămăliga ne sărată trage rău

Cucăială Ca să scapi de cucăială te speli cu apa de curge din gura calului când bea

Negei Când ie lună nouă, iei o mătură, te mături peste negei și zici:

Luna nouă a ieșit

Negei au perit

Și scapi de ei

Negei Să nu te pișe broaștele pe mână, că faci negei.

Negei Când toacă la biserică te bați cu coada
mături peste negei și zici:

Popa toacă

Negii sacă

Negei Ca să scapi de negei, îi speli cu apa
care curge din gura calului când bea

Ac Dacă găsește ac, te *cerți* cu cineva

Ac Câng găsești ac cu gămălie galbină, îți vin cineva
bălan în casă

Beție Al mai bun leac împotriva bețâi, ie pișatu de
arici. Prinzi ariciu, îl pui într'o căldare și-l bați
pană să pișe. Pe urmă-l dai să bea ălui de-i place
beutura și scapă de gustu iei
